

Graag reageer ik als donor op de voorgenomen wijziging van de Wet donorgegevens kunstmatige bevruchting.

De juridische positie van de donor is in de huidige wet helder geregeld: de nakomeling heeft het recht om navraag te doen vanaf een bepaalde leeftijd om de identiteit van zijn of haar biologische verwekker op te vragen. Die informatie is niet formeel beschikbaar voor de ouders van donorkind, dat is ook wettelijk geregeld. Voor een donor is deze huidige wettelijke situatie te overzien en in lijn met mijn zijn bereidheid zich kenbaar te maken als een donorkind dat wenst. Dit kunnen contacten zijn waar twee mensen elkaar iets te vertellen hebben, in de overzichtelijkheid van een gesprek tussen twee mensen. Dit is vanuit het perspectief van de donor gezien een evenwichtige situatie die hanteerbaar is naar bijvoorbeeld de familieleden van de donor.

In de opzet van de nieuwe wet zou dat geheel anders kunnen worden. Immers de nakomelingen van 1 donor kunnen in contact treden met elkaar, organiseren zich, zetten whatsapp groepen op, en ontwikkelen mogelijk een groepsdynamiek die zou kunnen leiden tot een onevenwichtige situatie tussen donor en georganiseerde nakomelingen. Het zou bovendien ook geredeneerd vanuit de huidige wet tot een onjuiste en ongewenste situatie leiden. De donor heeft zich immers uitsluitend gebonden aan het 1 op 1 bekend worden van zijn identiteit. Op grond van dat wettelijke en contractjuridische vertrekpunt is het niet de bedoeling geweest dat de donor zich zou moeten gaan verhouden tot een min of meer georganiseerde community van donorkinderen. Dat is vanuit donorperspectief een onevenwichtig en, afhankelijk van de groepsdynamiek, onhanteerbaar resultaat van deze wetswijziging.

Mijn advies luidt om voor de donoren die onder de vigerende wet hebben gedoneerd artikel 3B niet van kracht te laten zijn. Immers deze donoren zijn hun overeenkomst met instituten zonder deze wetenschap aangegaan. Ik vermoed ook dat de privacyregelgeving niet toestaat dat op een andere dan oorspronkelijk overeengekomen manier wordt omgesprongen met iemands persoonsgegevens, in dit geval die van de donor. Mocht er maatschappelijk toch belangstelling bestaan voor het kenbaar maken van de donoridentiteit anders dan direct tussen de nakomeling en het donorkind (zoals dat nu wettelijk helder is geregeld), denk aan halfbroers en -zussen waar nu de wetswijziging op ingaat of andere halffamilieleden zoals grootouders, dan dient expliciet in de wet te worden opgenomen dat dit niet alleen vereist de toestemming van de halfbroer of -zus (zoals nu in 3B is vermeld) maar dat ook toestemming vereist is van de donor.

Ik verzoek u vriendelijk om bovengenoemde overwegingen van een donor die zich zorgen maakt om de gevolgen van deze wetswijziging voor zijn privacy en persoonlijk leven mee te nemen en het advies op te volgen. Verder ben ik bereid om mijn standpunt nader toe te lichten. De rechten van de donor zijn in de wetgeving in zijn algemeenheid zeer beperkt, Rechten zijn er, terecht, vooral voor de individuele nakomeling. Daar kan een donor, deze donor, prima mee leven vermits de weinige rechten die hem ten deel zijn gevallen wel van kracht blijven zodat waarborg van zijn specifieke anonimiteit is gegarandeerd.